

Banda Municipal de Barcelona
José R. Pascual-Vilaplana, direcció

Concert de l'Any Domènech i Montaner (Barcelona 1849 – 1923)
 Músiques d'una època.

RICHARD WAGNER (1813-1883)
 Obertura de l'òpera *Rienzi* (1840) 12'

CAMILLE SAINT-SAËNS (1835-1921)
Orient i Occident (1869) 9'

GUSTAV HOLST (1874-1934)
 Suite n. 1 en mi b per a banda (1909) 11'

- I. Chaconne
- II. Intermezzo
- III. March

PERCY A. GRAINGER (1882-1961)
Irish Tune from County Derry & Shepherd's Hey (1908) 10'

LLUÍS MILLET (1867-1941)
 Instrumentació de Joan Lamote de Grignon

Quatre catalanesques (1891-1922) 8'

- I. Himne
- II. Humorada
- III. Empordanesa
- IV. Torrent Avall

JOAN LAMOTTE DE GRIGNON (1872-1949)
 Scherzo sobre un tema popular català (*La filadora*) (1897-1915) 8'

El testament de n'Amèlia (Sardana, 1907-1931) 5'

Els compositors de finals del s. XIX i principis del s. XX començaren a entendre la banda com un element creatiu de gran potencialitat. En aquest programa la Banda Municipal de Barcelona (BMB), en el marc de l'Any Domènech i Montaner, ofereix un concert de música pensada per a banda i estrenada entre 1902 i 1913, període en el qual es va construir l'Hospital de Sant Pau. En aquestes partitures es recullen les tendències i les estètiques de l'època, un modernisme que volia allunyar-se de totes les normes academicistes i volia fer de l'art, una mena de reivindicació de la natura i d'allò que ens envolta, per enllestir el futur amb propostes novelles i de progrés.

L'òpera wagneriana fou un punt d'encontre com a exemple de modernitat en eixa idea d'obra d'art total i influència notablement tant a l'arquitectura, la pintura, la música i la literatura d'entre els segles XIX i XX. L'obertura de la tercera òpera de Richard Wagner *Rienzi*, enceta aquest concert amb els seus simbolismes i referents mítics. Després escoltarem un exercici de modernitat fet per a banda pel gran mestre francès Camille Saint-Saëns qui barreja el món oriental amb tècniques més occidentals amb la gran marxa *Orient et Occident*, estrenada en París en una gala de la Union Centrale des Beaux-Arts per homenatjar la relació entre indústria i art. A més, fou interpretada a la inauguració de l'Exposició Mundial de París el 1878.

Ja al segle XX i mentre Lluís Domènech i Montaner (1850-1923) construïa l'Hospital de Sant Pau (1902-1913), on ens trobem aquesta nit, hi trobem obres fonamentals en el repertori d'aquells anys on la tècnica modernista s'aplica per sobre del tractament de les músiques tradicionals. El nacionalisme musical naix no només d'imitar una tradició, sinó de revestir-la amb els temps que la recreen. D'aquesta guisa escoltarem dues cançons irlandeses passades per la paleta creativa del mestre australià Percy A. Grainger en les seues reconegudes *Irish Tune from County Derry and Shepherd's Hey* escrites el 1908 a Nova York. Un any més tard, el mestre anglès Gustav Holst signava la seua mítica Suite n. 1 en mi b per a banda amb el propòsit d'emprar recursos de la música tradicional en la creació d'una obra totalment nova.

A Catalunya, aquest període beu de l'herència nacionalista, d'obres tan conegudes com la suite per a piano *Catalanesques* del mestre d'El Masnou Lluís Millet, que després fou instrumentada per a banda pel director titular de la BMB d'aquells anys, Joan Lamote de Grignon. Aquesta figura fonamental en la música catalana de principis del segle XX, escrigué tot un testimoni d'artesanía musical sobre la música tradicional en el seu conegut Scherzo sobre un tema popular català que glossa i varia la cançó tradicional de "La filadora". I una altra melodia popular com és *El testament de N'Amèlia* serví al mestre Lamote de Grignon per compondre una bellíssima sardana el 1907 amb la que conclou aquest concert.

Ser modern en aquells temps era saber aprofitar el que teníem a casa nostra sense ser esclau de cap norma, però amb el respecte i l'estudi d'allò que havien heretat. Una forma molt moderna de ser modern.